

школі. Тому орієнтація процесу навчання на використання інформаційних технологій може і повинна стати основою нового підходу освіти – «школи без домашнього завдання». Його основою повинні стати комп'ютерно-консультативні пункти, створені на базі спеціалізованих класних кабінетів з відповідних дисциплін у комплексі з напіввузівською системою викладання предметів в старших класах.

Слід також зазначити, що в Україні з лютого 2004 року діє благодійна освітня програма корпорації Intel «Навчання для майбутнього», яка відповідає вимогам часу і допомагає вирішувати питання підвищення загальної інформаційної грамотності українського суспільства та масово впроваджувати інноваційні педагогічні та інформаційно-комунікаційні технології в навчальний процес. За словами экс-міністра МОН України Станіслава Ніколаєнка *«Програма виступає каталізатором реформування освіти; сприяє широкому включенню освітніх закладів України у світовий інформаційний простір та підготовці вчителя сучасного типу, навчає не тільки користуватися комп'ютером, а й ефективно використовувати його потенціал у навчальному процесі. Навички, які надає програма Intel «Навчання для майбутнього», це дійсно навички для і заради майбутнього»* [2].

Отже, застосування комп'ютерних технологій відкриває широкий простір для творчої роботи вчителя у створенні високоефективних новітніх тенденцій в освіті, використання яких виводить процес навчання на якісно новий рівень. Це дозволяє доповнити традиційну форму навчання, здобуття знань (вчитель-учень) новою нестандартною формою активної самостійної роботи (учень-засіб навчання).

Література

1. Гостинникова О.М. Використання нових інформаційних технологій у викладанні хімії // Хімія. Біологія. – 2003. – №29. – С.1-18 (вкладка).
2. Intel® Навчання для майбутнього. – К.: Видавництво «Нора-прінт», 2005.
3. Неведомська Є. Комп'ютерні технології під час навчання біології // Біологія і хімія в школі. – 2007. – №4. – С.11.

СОЦІАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ФАКТОР УСПІШНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРА ОСВІТИ

Герасименко М.О., Чаплик Т.Ю. (Полтава)

Вибір менеджером курсу дій та прийняття оптимальних рішень залежить від впливу багатьох факторів, як зовнішніх (обставини), так і внутрішніх.

Один з них – соціальна компетентність управлінця. Взагалі, компетентність – багатозначний термін. Ми притримуємося визначення А.К. Маркової, яка вважає, що компетентність краще за все визначати як поєднання психічних якостей, як психологічний стан, який дозволяє діяти самостійно та відповідально, як володіння людиною здатністю й умінням виконувати певні трудові функції. У той же час діяльність немислима без засвоєння знань, умінь, навичок і виступає її передумовою.

Компетентність – це особистісна характеристика, де особистість розглядається як суб'єкт, який формується у процесі діяльності й впливає на її зміст, формування нових поведінкових установок.

Під соціальною компетентністю розуміється міра особистісної зрілості,

тобто відсутність протиріч між почуттями, думками та діями особистості, умінням аналізувати життєві ситуації в аспекті діяльності соціальних інститутів та закладів і включати ці знання у схему регуляції власної поведінки. А це означає, що управлінець в освіті повинен бути готовим у будь-якій ситуації приймати рішення відносно самого себе, вміти блокувати неприємні почуття та власну невпевненість, правильно розуміти бажання та очікування інших людей, враховувати їхні права. Менеджер повинен відчувати адекватні почуття і розуміти їх, особливо у критичних ситуаціях. Він зобов'язаний розуміти, що соціальна компетентність не має нічого спільного з агресивністю, що вона передбачає повагу до прав та обов'язків інших. Освітянський керівник, як ніякий інший, виходячи із структури і специфіки педагогічної діяльності, повинен глибоко аналізувати область своєї діяльності, яка представлена різними соціальними структурами, роль їх представників та включати одержані результати у власну поведінку. Велику внутрішню роботу менеджера становлять процеси формування уявлень про те, як з урахуванням конкретних обставин та часу поводити себе, приймаючи до уваги інших людей, обмеження соціальних структур та власних вимог.

Соціальна компетентність формується шляхом розвитку специфічних професійних якостей, які за своїми критеріями відповідають вимогам, що висуваються до психологічних та психофізіологічних особливостей працівника у рамках даної професії.

Отже, система підготовки і процес самовиховання менеджерів повинні включати формування соціальної компетентності як однієї з умов продуктивного управління освітою.

ФОРМУВАННЯ ПОЛІТЕХНІЧНОГО СВІТОГЛЯДУ ТА ПОДОЛАННЯ ХЕМОФОБІЇ У СТУДЕНТІВ ЕКОНОМІЧНОГО ВУЗУ

Гнітій Н.В., Драгун Ю.Ю. (Полтава)

Однією із передумов входження України до єдиного Європейського простору вищої освіти є реалізація ідей Болонського процесу, а саме: впровадження кредитно-модульної системи, що встановлює єдині загальні вимоги щодо підготовки фахівців з усіх спеціальностей. Це породжує низку суперечностей, зокрема при викладанні дисциплін хімічного циклу. Звісно, що ці суперечності мають як об'єктивний, так і суб'єктивний характер. Природничі науки у всьому світі переживають нелегкі часи. Фінансові річки течуть з науки до воєнно-політичної сфери, до економістів, юристів, фінансистів, престиж наукових співробітників та викладачів стрімко падає. А більш всього з природничих предметів страждає хімія. Нею лякають людей все їх життя. У більшості дітей ця наука асоціюється з хімічною зброєю, забрудненням навколишнього середовища, наркотиками тощо. В школі цей важкий предмет викладали нецікаво, нудно, отже до Вузу студенти приходять з вже сформованою хемофобією та небажанням вивчати предмети хімічного циклу. Тут ми маємо вже повну сформовану відсутність інтересу до хімії, що зміцніла з роками. Маємо те що маємо.

І ось тому вже з перших днів навчання кафедра хімії ПУСКУ намагається змінити світогляд своїх студентів, показати майбутнім фахівцям всю красу та широке значення для життя та здоров'я людини хімічних знань. Це складно... Але можливо.

Ми пішли такими шляхами: